

τούτο; διότι ή παρούσα κατάσταση του ώρολογίου μοι είνε επαρκώς γνωστή, ώστε να προΐδω μετά βεβαιότητας σχεδόν μαθηματικής την μέλλουσαν αυτού κατάστασην ήτις είνε συνέπεια τής ένεστώσης. Εΐπον, μετά σχεδόν μαθηματικής βεβαιότητας. Μετά πλήρους μαθηματικής ασφαλείας και βεβαιότητας δά προεγίνωσκον την μετά έν πρωτόλεπτον κατάστασην του ώρολογίου, αν έγίνωσκον σύμπαν τδ ένεστός. Τότε δά έγίνωσκον τδ μέλλον και έν σχέσει πρός την απιδανωτάτην μέν άλλ' ένδεχομένην αιφνιδίαν στάσιν του μηχανισμού του ώρολογίου. Θα έγίνωσκον λόγου χάριν ότι είς έκ τών όδόντων ένός τροχού, μηδεμίαν έξωτερικήν βλάβην δευκνύων, από πολλού ήδη χρόνου είνε βεβλαμμένως και ότι ή αντίστατική αυτού δύναμις, ένεκα την μεταβληθείσης θέσεως τών ατόμων είτε μορίων του, δά έπαρκέση ακριβώς μέχρι του πεντηκοστού ένάτου λεπτού πρό τής όγδόης ώρας. Θα έγίνωσκον προσέτι πώς και κατά ποίαν διεύθυνσιν έμελλεν ό όδοος εκείνος να θραυσθή· διότι ή θραύσις δέν είνε αυθαίρετος άλλ' έξαρτάται ακριβώς έκ τής θέσεως τών μορίων και τής διεύθυνσεως καθ' ήν έξασκείται ή πίεσις. Τδ ώρολόγιον δύναται ώσαύτως να σταθί έξ αίτίας του κλονισμού δν παράγει βαρειά τις φορτηγός άμαξα, διαβαίνουνα διά

τής όδοϋ. 'Αλλ' αν μοι ήτο ακριβώς γνωστόν όλόκληρον τδ ένεστώσ έπρεπε να είξεύρω ότι ό δεινα άγωγιάτης σήμεραν έκτάκτως πώς και παρά την συνήθειάν του έξεκίνησε διευθυνόμενος διά τής όδοϋ, έν ή έγώ κατοικώ, ότι ή φορτηγός άμαξα του απέχει ήδη τόσον από τής οικίας μου και τρέχει με τόσην ταχύτητα, έλατομένην κατά τόσον υπό τών γεγονότων α, β, γ, και αυξανομένην κατά τόσον υπό τών δ, ε, ζ, και ότι έπομένως δά διαβή κάτωθεν τής οικίας μου ακριβώς ήμισυ λεπτόν πρό τής όγδόης ώρας. Θα έγίνωσκον προσέτι ότι ένεκα τής διεύθυνσεως τής άμάξης ό δεινα τροχός δά προκρούση εις την δεινα πλάκα του λιθοστρώτου, ήτις έξέχει υπέρ τās άλλας, και δά διασειση τά θεμέλια του οίκου· πάντα ταύτα συμβαίνουσι κατά νόμους, και ούδέν άτομον έν τοίς τοίχοις κινείται έλευθέρως και αυθαίρετως αλλά κατ' αυστηροτάτην ανάγκην, ούτως ώστε ό γνώστης πάντων τών αίτιών δά ήδύνατο να προϋπολογίση μετά πάσης ακριβείας τδ πλάτος και την διάρκειαν ένός έκάστου κραδασμού. Άλλως τε ό παντογνώστης του ένεστώτος δέν δά είχεν ούτε καν αναγκην να προϋπολογίση. Θα έβλεπε τά πάντα, δά έγίνωσκε τά πάντα, δά ήσθάνετο τά πάντα.

Σ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

'Εν τή νυκτίω και σεπτή τών ούρανών γαλήνη
εις άγγελος καθίπατο ήσυχως άσμα ψάλλων.
Και οι άστέρες άπαντες, τά νέφη κ' ή σελήνη
τδ θεϊον άσμα ήκουον με σεβασμόν μεγάλον.

'Εξόμνει ούτος τών άγνών ψυχών την ευτυχίαν
έντός τών σκιερών άλσών του θεϊου Παραδείσου.
'Εξόμνει έτι του Θεου την παντοδυναμίαν,
και ήν ό ύμνος άδολος και ιερός έξ ίσου.

(Εκ τών του Λέρμοντωφ)

Έν Κερσίφ.

'Αβράς εις τās άγκάλας του ψυχην κρατών παρθένον
ήγεν αυτήν επί τής γής τών στόνων και δακρύων.
Και ή ψυχή ακούουσα του Χερουβεϊμ τον άϊνον
έτήρησε τών λόγων του πιστώσ τδ μεγαλείον.

Κ' επί μακρόν εις την ζωην ή τελήμων ήγωνία
ποθοΐσα την ούράνιον εκείνην μελωδίαν . . .
Και ήδυνάτου τ' άσματα τής Γής έν τή καρδία
αυτής ν' αναπληρώσασι φωνήν την θεσπεσίαν!

Νικ. Κ. Μακρίδης.

ΤΟ ΧΤΕΝΙΣΜΑ ΤΗΣ.

'Εμπρός εις τον καθρέφτη σου σκυμμένη
'Εχτένιζες τά όλόχρσα μαλλιά
Και μέσα στο γιαλί σαν μαγεμένη
'Εθαύμαζες την ιδία σου ώμορφιά.

Μιά επιθυμία στα μάτια σου κρυμμένη
Τδ φως της έσκοποΐσε τδ γλυκό,
Σαν τή κρυφή αγάπη ποδ προσμένει
Του πόνου της να ειπή τδ μυστικό.

Ζάκυνθος.

'Ανέβαιν' εκατέβαινε τδ χτένι
'Επάνω στα χρσα σου τά μαλλιά,
Και ή πνοή στα στήθη σου κλεισμένη
'Απ' τή γυμνή σου έφαίνετο άγκαλιά.

'Εγώ σ' έπαραιμόνευα κρυμμένος
Κρατώντας εις τά χείλη τή πνοή
Σαν ζωντανός εις τή φατιά πεσμένος
Ποδ πριν πεθάνει χάνει τή ζωή.

Δ. 'Ηλιακόπουλος.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

1. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β', ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΣΑΞΕΝ-ΜΑΙΝΙΓΓΕΝ, μετά βιογραφίας (έν σελ. 345.)
2. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΙΠΑΙΟΥ. Εικών υπό Nicolò Barabino (έν σελ. 348/349.) μεθ' έρμηνείας υπό Σπυρίδωνος Παγανέλη.
3. ΡΕΜΒΑΖΟΥΣΑ. Κατά την έλαιογραφίαν του Κ. von Bodenhausen (έν σελ. 353.)
4. ΕΛΕΝΗ, ΒΑΡΩΝΙΣ ΦΟΝ ΕΛΔΒΟΥΡΓ, σύζυγος Γεώργιου Β'. Δουκός του Σάξεν-Μαϊνιγγεν (έν σελ. 364.)